

17 листопада 2022 року
Херсон – Кропивницький

Збірник тез за матеріалами
X Міжнародної науково-практичної конференції
**«ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ
ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ»**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Херсонський державний аграрно-економічний університет
(м. Херсон – Кропивницький, Україна)
Жешувський університет, Інститут педагогіки
(м. Жешув, Республіка Польща)
Тбіліський державний університет ім. І. Джавахішвілі
(м. Тбілісі, Грузія)
Державний інститут фізичної культури та спорту Вірменії
(м. Єреван, Республіка Вірменії)
Комунальний заклад «Кіровоградський обласний інститут
післядипломної педагогічної освіти імені В. Сухомлинського»
(м. Кропивницький, Україна)
Національний лісотехнічний університет України
(м. Львів, Україна)
Полтавський державний аграрний університет
(м. Полтава, Україна)

ЗБІРНИК ТЕЗ

за матеріалами
X Міжнародної науково-практичної конференції

«ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ»

17 листопада 2022 року
Херсон – Кропивницький

За загальною редакцією
Т. С. Плачинди

УДК 378.091-029:1](082)

Ф56

*Друкується за рішенням вченої ради факультету економіки
Херсонського державного аграрно-економічного університету
протокол № 3 від 08.12.2022*

*Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність
за достовірність та об'єктивність наданої інформації*

Ф56 **Філософські аспекти професійної освіти:** матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції (Херсон – Кропивницький, 17 листопада 2022 р.) / За заг. ред. Т. С. Плачинди. Херсон – Кропивницький: ПП «Поліум», 2022. 289 с.

ISBN 978-617-8112-11-0

Збірник містить матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські аспекти професійної освіти» за такими основними напрямками: теоретичні аспекти філософії освіти; антропологічні передумови становлення нової парадигми освіти; комунікативна компетентність фахівця як соціально-філософський дискурс; теоретико-методологічні питання розвитку наукового потенціалу фахівця; активізація освітнього простору в умовах сьогодення; інформаційне середовище закладів освіти (дистанційна освіта); неперервна освіта: історія, сучасність та шляхи оптимізації.

У матеріалах авторів акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасної професійної освіти та консолідовано зусилля щодо перспективи розвитку підготовки фахівців різних галузей в умовах глобалізації й інтеграції освітнього простору.

Збірник адресовано науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти та всім зацікавленим особам. За виклад, зміст, достовірність і грамотність опублікованих матеріалів відповідають автори.

УДК 378.091-029:1](082)

ДЕМЧЕНКО І. В. ПОНЯТТЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	242
ДІДА Г. А. ВИКОРИСТАННЯ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕХНОЛОГІЙ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	244
ЖИЖКО З. Ю. РУХОВА АКТИВНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ПОДОЛАННЯ НЕГАТИВНИХ ЧИННИКІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ..	247
МАТРЮК Н. О. ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС В УМОВАХ ВИМУШЕНОГО ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	249
МИХАЙЛЮК Г. Т. ОРГАНІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ: ВИКЛИКИ ТА РЕЗУЛЬТАТИ...	251
ПЛАЧИНДА Т. С., ЗАХАРОВА О. В. ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	253
ПОГОРІЛА С. Г., ТИМЧУК І. М. ПРАКТИКА ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН РЕСУРСІВ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)» В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ.....	255
ФЕДОРЕЙКО В. С., ЗАМОРА Я. П., БУРЕГА Н. В. ОСНОВНІ ІНДИКАТОРИ РІВНЯ ДОСЯГНЕНЬ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	257
ЧЕПОК Р. В. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ.....	259
ЧИЖИКОВА І. В., ТОКАРЄВА А. В. КЕЙС-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ АВТОНОМІЇ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ЗВО.....	263
ШЕВЧУК Б.В. ВІРТУАЛІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗВО У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	265
ЯПРИНЕЦЬ Т. С., САЙЧУК О. В. ПРОЄКТНЕ НАВЧАННЯ ЯК ФАКТОР СИСТЕМНИХ ЗМІН ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	267

НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА: ІСТОРІЯ, СУЧАСНІСТЬ ТА ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ

БАРАНОВСЬКА Л. В., БАРАНОВСЬКИЙ М. М. ЄВРОПЕЙСЬКА ВЕКТОРНІСТЬ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ В УКРАЇНІ.....	270
ДУБІНКА М. М. СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ У РЕФЛЕКСІЯХ ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ УЧЕНИХ.....	273
ЖЕЛІЗНОВА Т. П. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ У СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ.....	275
ЖОРОВА І. Я. СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ОСВІТИ.....	278
ЗОЗУЛЯК-СЛУЧИК Р. В. СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СУЧАСНОСТІ: ВИКЛИКИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ.....	280
КАРНАУШЕНКО А. С. ЗНАЧЕННЯ ТА ПЕРЕВАГИ НАВЧАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ДЛЯ РОБОТОДАВЦІВ.....	282
КАРНАУШЕНКО А. С., ТАНКЛЕВСЬКА М. С. ЗНАЧЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В ОТРИМАННІ ЗНАНЬ МОЛОДИМИ ПІДПРИЄМЦЯМИ ЩОДО ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ.....	284
САВЧЕНКО В. М., КОНОНЕНКО Л. В. НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО НАПРЯМУ ТА ПЕРЕДУМОВА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ.....	286

може бути перегляд відеоматеріалів або лекції викладача у запису; лекція провідних фахівців з обраної галузі; конспектування матеріалів, підготовка повідомлення та презентації, аналіз наукових першоджерел; аналіз проблемних ситуацій; робота над підготовкою портфоліо; виконання тестів, написання есе та ін.). А на занятті студенти разом з викладачем обговорюють опрацьовану тему, розглядають проблемні ситуації, виконують практичні завдання, зупиняються на складних питаннях. Запорукою ефективності змішаного навчання є обізнаність викладача з новітніми технологіями навчання та комп'ютерна грамотність, доступ до мережі Інтернет, а також уміння працювати з технічними засобами. Вдало підібрані викладачами форми та методи роботи в режимі змішаного навчання не лише забезпечать майбутнього фахівця системою знань та умінь, а й сформують у нього здатність до самоосвіти та саморозвитку.

Отже, змішана форма навчання дає можливість викладачам за умов, що потребують змін, реалізувати свій творчий потенціал, підбираючи для організації освітнього процесу принципово нові форми і методи навчання із застосуванням інноваційних підходів та технічних засобів навчання. А робота студентів у різних режимах, дозволяє оптимізувати та урізноманітнити освітній процес, сформувати необхідні компетенції, перевірити та об'єктивно оцінити отримані результати навчання.

Література

1. Закон України "Про вищу освіту" від 1 липня 2014 року № 1556-VII https://vk24.ua/regulations_and_jurisprudence/zakoni/zakon-ukraini-pro-visu-osvitu-vid-1-lipna-2014-roku

2. Клименко Т.І. Методи та форми дистанційного навчання «Дистанційне навчання в глобалізованому світі»: збірник тез міжнародного науково-методичного семінару, Київ, 17 лютого 2021 р. нац. торг.-екон. ун-т, Київ, 2021. С.41-44

Наказ МОН «Про затвердження Положення про дистанційне навчання» від 25.04.2013 № 466 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text>

Федорейко В. С. – д. т. н., професор,
Замора Я. П. – к. т. н., доцент,
Бурега Н. В. – к. т. н., викладач,
*Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна*

ОСНОВНІ ІНДИКАТОРИ РІВНЯ ДОСЯГНЕНЬ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Формування майбутніх фахівців з компетентісним підходом до своєї професії являється інструментом та гарантією перетворень у сучасному цифровому суспільстві, основою яких є цінність інформації, знань,

інтелектуальної власності. Оскільки Інтернет, нові комунікаційні технології, інформаційно-комунікативні відносини у значній мірі змінили наше самосприйняття і відношення до навчання, цифрове суспільство, у зв'язку зі значним зростанням кількості інформації, що потребує формування та розвитку професійних компетентностей, які виступають як «метакомпетентності» та органічно входять у весь процес педагогічної діяльності.

Із використанням цифрових технологій у професійній діяльності у все більшій кількості працівників актуальним постає завдання щодо розвитку їх цифрових компетенцій [1, ст 142; 4, ст 118]. Цифрові компетенції включають навички ефективного вирішення різноманітних завдань (професійного, соціального, особистого характеру) із використанням різних видів інформаційно-комунікаційних технологій [2].

Вирішення цього завдання пов'язане з розробкою моделей цифрових компетенцій працівників та системою індикаторів для оцінки процесу формування кожної компетенції.

Мета – встановити основні індикатори рівня досягнень цифрових компетенцій використання цифрових технологій, на які можуть бути спрямовані програми підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників ЗВО.

Забезпечення якості розвитку цифрових компетентностей потребує розробки системи індикаторів для моніторингу їх стану [3]. Для визначення рівня досягнень компетенцій використання цифрових технологій при проведенні оцінювання та контролю в процесі освітньої діяльності застосовуються наступні групи індикаторів:

1. *Стратегії оцінювання.* Використання цифрових технологій для проведення оцінювання. Збільшення різноманітності форм і методів оцінювання.

2. *Аналіз результатів оцінювання.* Створення, відбір, критичний аналіз і інтерпретація цифрових даних про діяльність, результативності і прогрес об'єктів оцінювання з метою інформування усіх учасників освітнього процесу про поточний стан.

3. *Зворотній зв'язок і планування.* Використання цифрових технологій для забезпечення цільового і своєчасного зворотнього зв'язку зі студентами. Адаптація стратегії викладання і надання адресної підтримки, отриманої на основі результату даних, із використанням цифрових технологій в процесі моніторингу та контролю освітнього процесу.

Для оцінювання цифрових компетенцій першої групи за напрямом «Стратегії оцінювання» можуть застосовуватись такі індикатори:

1) використання цифрових засобів оцінювання для моніторингу навчання та отримання актуальної інформації про наявний стан процесу освітньої діяльності;

2) використання цифрових технологій для вдосконалення стратегій у виборі форм та методів оцінювання;

3) використання цифрових технологій для реалізації інтегрованого оцінювання (наприклад, за допомогою комп'ютерних тестів, комп'ютерного моделювання, прикладних програмних систем, тощо);

4) використання цифрових технологій для створення електронних портфоліо студентів;

5) комбінування використання різних цифрових та нецифрових форм та методів оцінювання та виявлення їх переваг і недоліків;

6) критичний аналіз доцільності та ефективності застосовуваних підходів до цифрового оцінювання та внесення відповідних коригувань.

Таким чином, із використанням цифрових технологій у професійній діяльності для більшої кількості працівників все актуальним постає питання розвитку їх цифрових компетенцій. Вирішення цього завдання пов'язане з розробкою моделей цифрових компетенцій працівників та системою індикаторів для оцінки процесу формування кожної компетенції.

Література

1. Замора Я. П., Бурега Н. В. Рівні цифрових компетенцій викладачів ЗВО // Тенденції забезпечення якості освіти : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Дніпро, 22 січня 2021 р). Дніпро : Міжнародний гуманітарний дослідницький центр, 2021. С. 141-143. URL : <https://researcheurope.org/wp-content/uploads/2021/01/re-22.01.2021.pdf>

2. Коваль Т.І., Сисоєва С.О., Сущенко Л.П. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності: навч.-метод. посіб. / Т.І. Коваль. К.: Вид. центр НЛУ, 2009. 380 с.

3. Концепція розвитку цифрових компетентностей. [Он-лайн]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#n13>

4. Федорейко В.С, Замора Я.П., Рутило М.І. Критерії визначення цифрових компетенцій науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти. «Педагогіка сучасності: виклики і перспективи цифрової доби»: зб. наук. праць молодих учених та здобувачів. Переяслав: Домбровська Я.М., 2022. Вип. 1. С. 117-119.

Чепок Р. В. – к.пед.н., доцент

*Херсонський державний аграрно-економічний університет,
м. Херсон, Україна*

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Підготовка майбутніх фахівців в університеті є складним процесом, кінцевою метою якого є формування комплексу спеціальних знань, умінь і навичок, що забезпечують успішне виконання професійної діяльності. Тому актуальним завданням вищої освіти є розвиток і використання новітніх досягнень науки, техніки і технології у створенні вдосконаленого матеріально-предметного, економічного середовища в житті та діяльності кожної людини не тільки на виробництві та у побуті, а й у навчанні.

Окремі аспекти професійної підготовки майбутніх викладачів професійної освіти розглядалися у працях низки вчених: Р. Гуревича,